

Najboljša rešitev

Na osnovi 45. in 79. člena Zakona o osnovni šoli (Uradni list SRS št. 9/68) in na osnovi 2. odstavka odločbe o ustanovitvi osnovne šole v Krajevni skupnosti Koseze (Uradni list SRS št. 4/77) ter v skladu s 55. členom statuta občine Ljubljana-Siška, je Izvršni svet skupščine občine Ljubljana-Siška na svoji 183. seji 15. 9. 1977 sprejel

SKLEP

o začasnem šolskem okolišu osnovne šole v Krajevni skupnosti Koseze

1.

Začasni šolski okoliš osnovne šole v Krajevni skupnosti Koseze zajema območja: Krajevne skupnosti Koseze in Podutik ter območje SS-10 — Draveljska gmajna.

2.

Ta sklep velja takoj in bo objavljen v občinskem glasilu Javna tribuna.

Predsednik
izvršnega sveta
Jože DIMNIK

staršev v novo osnovno šolo v Kosezah vpisovali učence iz območij KS Koseze, Podutik in iz območja stanovanjske soseske SS-10 Draveljska gmajna.

Po stanju 1. 9. ima osnovna šola Koseze, ki je v ustanavljanju, registriranih 667 učencev, od katerih je v tekočem šolskem letu vključenih (začasno v osnovno šolo Valentin Vodnik — predvidoma do 31. 10. 1977) 382 učencev od 5. do 8. razreda pa je z območja Kosez, Podutika in Draveljske gmajne začasno vključenih v osnovno šolo Alojza Kebeta v Šentvidu, ker bi v nasprotnem primeru OŠ Valentin Vodnik morala uvesti tretjo učno izmeno.

Upravičeno lahko pričakujemo, da bo najkasneje v naslednjih štirih šolskih letih osnovna šola v Kosezah morala vključiti še nadaljnjih 500 do 600 učencev, saj bo do leta 1981 dograjenih na tem območju (Koseze, Podutik, Draveljska gmajna, vključno z individualno gradnjo) nadaljnjih 1700 stanovanj.

Zaradi stanovanjske gradnje v soseski 7/1, 8/1 in 8/2 pa bo osnovna šola Valentin Vodnik, ki ima v tekočem šolskem letu brez učencev OŠ Koseze še vedno 1.674 učencev (po stanju 1. 9. 1977) imela najkasneje v 3 šolskih letih ponovno prek 2.000 učencev. Dokončno rešitev je možno iskati v pospešeni pridobitvi manjkajočega učnega prostora, ki bo pridobljen z novo osnovno šolo v soseski 7/1.

Tako predstavlja opredelitev šolskega okoliša za OŠ Koseze kot začasnega šolskega okoliša premostitveno rešitev in logično posledico dejanskega stanja, s katerim je pogojen nadaljnji razvoj te šole glede na nadaljnjo intenzivno stanovanjsko gradnjo, ki bo prisotna na območju citirane šole vse do leta 1981, hkrati pa se sklep o začasnem šolskem okolišu navezuje tudi na smiselno izvajanje 45. člena zakona o osnovni šoli (Uradni list SRS št. 9/68), da se namreč učenec vpiše pravilo-

ma v tisto osnovno šolo, v katere okolišu stanuje, iz utemeljenih razlogov pa se lahko vpiše v kakšno drugo osnovno šolo.

Zaradi nadaljnje števila porasta šolo-obveznih otrok na navedenem območju bi kazalo preučiti še možnost, da bi v doglednem času zgradili tudi novo šolo v KS Podutik. Tako bi v okviru učnega prostora OŠ Valentin Vodnik, OŠ Koseze, OŠ v soseski 7/1 in OŠ v KS Podutik lahko po dokončni izgradnji vseh stanovanj in zaključenem doseljevanju opredelili dokončne razmejitvene šolske okoliše med navedenimi šolami.

PRIZNANJE ZA DELO

Predsedniku občinskega odbora sindikata delavcev kovinske industrije inž. Karlu Arku so ob odhodu izročili Vilharjevo sliko

Skupščina občine Ljubljana-Siška je kot ustanovitelj OŠ Koseze na skupnem zasedanju vseh treh zborov že sprejela 10. 2. 1977 odločbo o ustanovitvi osnovne šole v KS Koseze. Glede na to, da takrat še ni bilo možno opredeliti okvirnega šolskega okoliša, je bilo v drugem odstavku 1. člena citirane odločbe navedeno, da bo območje zajemanja učencev v osnovno šolo v KS Koseze določeno s šolskim okolišem naknadno.

V času od sprejetja odločbe o ustanovitvi do 1. 9. 1977 je bil med predstavniki občinske izobraževalne skupnosti, strokovne službe oddelka za družbene službe in predstavniki KS Podutik, KS Koseze in KS Dravljice dosežen dogovor, naj bi v skladu z željami prizadetih

JUGOSLOVANSKI GENERALNI KONZUL POKROVITELJ VILHARJEVE RAZSTAVE V ŠVICI

V svetovno znanem zimsko-športnem središču Davosu (Švica) te dni razstavlja znani slovenski slikar in kipar Mario L. Vilhar, ki mu je to po St. Gallenu, Wilu in Steinhausenu že četrta samostojna razstava v tej deželi. Njegovo 46. samostojno likovno razstavo je priredila tamkajšnja umetnostna galerija Schatzalp, ki Vilharja predstavlja kot prvega gostujočega umetnika. Pokrovitelj te razstave je jugoslovanski generalni konzul v Zürichu Branko Karadžole. Tamkajšnji dnevnik Davoser Zeitung je zelo ugodno ocenil Vilharjevo razstavljenja dela. Tokrat šišenski umetnik razstavlja 40 olj in 7 skulptur v metalizirani terakoti in železu. Na sliki: Mario L. Vilhar je prejel na otvoritvi čestitke tudi od predsednice jugoslovanskih klubov v Švici Grozdane Končar. Prvi z leve je organizator Vilharjeve razstave redaktor Curt Schwizer.

SAMEVAJOČE RAZVALINE

Ob vhodu v medvoško kotlino je že od daleč viden impozanten grič s sivimi kamnitimi zidovi — samotne razvaline Smledniškega gradu. Prvič se grad omenja leta 1136, menjal je številne lastnike, do današnjih dni pa so ostale le razvaline.

Na pobudo domačega turističnega društva so že pred 12 leti pričeli z restavratorskimi deli ob pomoči strokovnjakov Zavoda za spomeniško varstvo iz Ljubljane. Urejena je bila dovozna makadamska cesta in ob grajskih zidovih odprta okrepčevalnica. Zatem so očistili razvalino, odkopali zasuto zidovje in opravili prva konzervatorska dela. Izgledalo je, da bo razvalina postala spomenik ter turistično privlačna, toda zaradi pomanjkanja denarja in večkrat tudi zaradi neresnega dela je vse ostalo le pri razvalinah.

ZAHVALA GODBENIKOM

Pri izvedbi PRAZNIKA OBČINE SIŠKA 1977 je uspešno sodelovala tudi GODBA NA PIHALA LITOSTROJ pod vodstvom Leandra PEGANA. Godba je igrala na predvečer praznika na prireditvi KS KOSEZE, na osrednji prireditvi na ILIRIJI ter izvedla program v tednu kulturnih prireditev na trgu pred občinsko skupščino.

Ker so njihovi nastopi po pomoti izpadli iz osrednjega plakata, se v imenu pripravljalnega odbora godbenikom in njihovega vodstvu oprostamo in zahvaljujemo za sodelovanje.

Majda LENIČ